

РЕШЕНИЕ

№ 22176

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7639** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от „Луке Билдинг ЮЕ“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Е. Ф. М. чрез адвокат В. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 24-4332-003681/09.07.2024. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от И. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“ - СДВР, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка - прекратяване регистрацията на собствено на дружеството МПС „Форд – Транзит“, рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, поради управляването му от турския гражданин Ш. Сибик без да притежава СУМПС. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ, като постановена при нарушение материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, представляван от адв. А. поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – И. В. Й.– полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при СДВР, на 06.07.2024г. около 21:45 ч. в [населено място], по ул. „Проф. д-р И. С.“, с посока на движение от [улица]към [улица]е установено, че турският гражданин Ш. Сибик управлява лек автомобил „Форд – Транзит“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Лукс Билдинг ЮЕ“ ЕООД, след като водачът Ш. Сибик не притежава СУМПС – неправооспособен водач. На Ш. Сибик е съставен АУАН серия ГА № 1345833/06.07.2024г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП. Издадено е и НП № 24-4332-015211/06.07.2024г., връчено на 06.07.2024г. на нарушителя Ш. Сибик.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-003681/09.07.2024., издадена от И. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, на дружеството – собственик на МПС, е наложена принудителна административна мярка - прекратяване регистрацията на МПС „Форд – Транзит“, рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, поради управляването му от турския гражданин Ш. Сибик „без да притежава СУМПС“. Отнети са СРМПС №[ЕИК] и регистрационните табели на автомобила.

Към жалбата е представено свидетелство за управление на турския гражданин Ш. Сибик № 780944 с превод от турски език, от което се установява, че лицето притежава свидетелство за категории М, В1, В, D1 и F, валидно до 30.12.2029г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че

жалбоподателят е собственик на лек автомобил, управляван от турския гражданин Ш. Сибик, който не притежава СУМПС. Последното е опроверганото от представеното валидно свидетелство за управление на Ш. Сибик. Несъмнено неправопособен водач е лице, което изобщо не е провело съответното обучение за придобиване на необходимите знания и умения за управление на МПС и не е положило изискуемия от закона изпит за това. В конкретния случай установи, че турският гражданин не е неправоспособен водач. Ето защо, липсва правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т.2а б.а от ЗДвП. Това обуславя и извода на съда за отмяна на оспорената заповед като материално незаконосъобразна.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, и като издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора, е основателна претенцията за разноски за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 650 лв.: 50 лева за държавна такса и 600 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-003681/09.07.2024., издадена от И. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на „Лукс Билдинг ЮЕ“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя Е. Ф. М. е приложено прекратяване на регистрацията на МПС „Форд – Транзит“, рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на „Лукс Билдинг ЮЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. Ф. М. разноски по делото в размер на 650 /шестотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: